

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014200030
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200030.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme "ŽSR", IČO: 31 364 501, Klemensova 8, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Bratislave, Staromestská 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRHZ-BA-OPP-1114/2013 zo dňa 25.11.2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 4/2014-54 zo dňa 01.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 4/2014-54 zo dňa 01.06.2016 potvrdzuje.

Žalobcovi trovy odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 6S 4/2014-54 zo dňa 01.06.2016 podľa ust. § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRHZ-BA-OPP-1114/2013 zo dňa 25.11.2013.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané Hasičským a záchranným útvarom hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. p.: KRHZ-BA-HZUB5-2850/2013-002 zo dňa 30.09.2013, ktorým bola žalobcovi podľa § 59 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 314/2001 Z. z.“) uložená pokuta vo výške 1 000,- eur za porušenie povinností v odštepnom závode Železnice Slovenskej republiky - Výskumný a vývojový ústav železníc Žilina, ktoré vyplývali - z § 5 písm. a) citovaného zákona, § 2 ods. 11 a z § 14 ods. 4 vyhlášky Ministerstva vnútra SR č.

726/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú vlastnosti elektrickej požiarnej signalizácie, podmienky jej prevádzkovania a zabezpečenia jej pravidelnej kontroly (ďalej aj ako „vyhláška MV SR č. 726/2002 Z. z.“), ktorú porušil žalobca tým, že nezabezpečil na požiarnotechnickom zariadení - elektrickej požiarnej signalizácii výrobcu Lites Liberec s ústredňou MHU 110 v objekte Nobelova 50, Bratislava trvalú obsluhu v mieste umiestnenia ústredne počas mesiaca január 2013 a ani nezabezpečil v tomto čase prenos signálu do iného miesta s trvalou obsluhou,
- z § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. a podľa § 15 ods. 2 písm. a) a ods. 6 vyhlášky MV SR č. 726/2002 Z. z., ktorú porušil žalobca tým, že nezabezpečil vykonávanie denných kontrol na požiarnotechnickom zariadení (vyššie uvedenom) cez víkendy a sviatky v období január 2013, čo bolo zistené z predloženej prevádzkovej knihy predmetného zariadenia a predložených záznamov.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že ustanovenie § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že právnická osoba na účely zabezpečenia podmienok na účinné zdolávanie požiarov je povinná zabezpečovať vykonávanie kontroly a údržby inštalovaných druhov požiarnych zariadení a udržiavať ich (prevádzkovať) v akcieschopnom stave. Je právne irelevantné, že v stavebnom konaní týkajúcom sa predmetnej stavby bolo vydané súhlasné stanovisko k projektovej dokumentácii, v ktorom sa konštatovalo, že uvedená budova nemusí byť vybavená elektrickou požiarou signalizáciou (ďalej aj ako „EPS“).

Z dikcie vyššie uvedeného ustanovenia zákona vyplýva, že pokiaľ bola EPS v objekte inštalovaná, je povinnosťou prevádzkovateľa budovy zabezpečiť jej akcieschopnosť a zároveň v intervaloch určených vyhláškou zabezpečiť jej kontrolu. Stav EPS zistený kontrolou sa zaznamenáva do prevádzkovej knihy. Prevádzkovateľ EPS je zároveň povinný zabezpečiť trvalú obsluhu v miestne umiestnenia hlavnej ústredne alebo prenos signálu o stave tejto ústredne do miesta s trvalou obsluhou, pričom z týchto miest zabezpečuje na ohlasovňu požiarov prenos správ súvisiacich s privolaním a poskytnutím pomoci.

Krajský súd prisvedčil tvrdeniu správnych orgánov i v tom, že zariadenie EPS bolo žalobcom spustené dňa 02.01.2013, keďže vtedy bola vykonaná prvá denná kontrola.

Pokiaľ ide o žalobcom bagatelizovanú spoločenskú nebezpečnosť, prvostupňový súd bol toho názoru, že pokiaľ žalobca pravidelne denne a cez víkendy nekontroloval akcieschopnosť zariadenia EPS, ktoré v prípade požiaru malo zabezpečiť otvorenie únikového východu, pričom sa tento bez pokynu EPS v prípade požiaru neotvorí, nemožno súhlasiť so žalobcom, že v danom prípade nedodržanie vyššie uvedených právnych predpisov nedosiahlo potrebný stupeň spoločenskej nebezpečnosti, aby mohlo byť opomenutie žalobcu považované za správny delikt.

Krajský súd dodal, že materiálna podstata správneho deliktu bola naplnená tým, že žalobca, ktorý síce nebol povinný EPS vo svojom objekte inštalovať, avšak tak urobil a EPS bola i súčasťou kolaudačného rozhodnutia, z dôvodu zabezpečenia otvorenia únikového východu v prípade požiaru prostredníctvom EPS, kedy v čase požiaru by mohol nefunkčný únikový východ zabrániť evakuácii osôb, čo by nepochybne mohlo spôsobiť vážnu ujmu v budove sa nachádzajúcich osôb.

Tým, že žalobca v rozpore s § 5 písm. a) zákona č. 314/2011 Z. z. a v rozpore s § 14 ods. 4 a § 15 ods. 2 písm. a) vyhlášky MV SR č. 726/2002 Z. z. nezabezpečil trvalú obsluhu EPS v mieste umiestnenia ústredne počas mesiaca január a ani nezabezpečil v tomto čase prenos signálu do iného miesta s trvalou obsluhou a zároveň nezabezpečil vykonávanie denných kontrol na požiarnotechnickom zariadení cez víkendy a sviatky v januári 2013, dopustil sa správneho deliktu, ktorý je opísaný v úvode odôvodnenia tohto rozsudku. S ohľadom na uvedené, prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný a pred ním prvostupňový správny orgán dostatočne zistili skutkový stav a tento i po právnej stránke správne posúdili.

K námietke žalobcu, že správny orgán prvého stupňa a žalovaný aplikovali na zistený skutkový stav nesprávnu právnu normu, prvostupňový súd uviedol, že s touto námietkou nie je možné sa stotožniť.

Žalobca bol prvostupňovým správnym orgánom uznaný vinným, že porušil ust. § 5 písm. a) zákona č.

314/2001 Z. z., a to tým, že nedodržel postup ustanovený v rozhodnutí citovaných ustanovení vyhlášky č. 726/2002 Z. z. V prvom rade žalobca v rozpore s § 5 písm. a) nezabezpečil trvalú obsluhu EPS v mieste umiestnenia ústredne počas mesiaca január 2013 a nezabezpečil v tomto čase prenos signálu do iného miesta s trvalou obsluhou. Za uvedený správny delikt možno podľa § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2001 Z. z. uložiť pokutu až do výšky 8 298,- eur. V druhom rade sa žalobca dopustil porušenia § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. tým, že v mesiaci január 2013 nezabezpečil vykonávanie denných a víkendových kontrol EPS. Za uvedené porušenie zákona možno v súlade s § 59 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. uložiť pokutu až do výšky 16 596,- eur.

Krajský súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že správne orgány aplikovali na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis. Jednotlivé skutkové podstaty správnych deliktov na úseku ochrany pred požiarom boli prvostupňovým správnym orgánom v jeho rozhodnutí dostatočne zrozumiteľne opísané a boli subsumované pod správne ustanovenia príslušných právnych predpisov.

Ohľadom výšky uloženej pokuty, krajský súd uviedol, že žalobcovi bola uložená pokuta na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby. I keď mu mala byť uložená pokuta iba podľa § 59 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z., pretože pri súbehu viacerých správnych deliktov, ako tomu bolo v danom prípade, bolo treba použiť analogiae legis, tzv. absorpčnú zásadu, podľa ktorej za viaceré delikty správny orgán uloží sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na najprísnejšie postihnutelný správny delikt.

Aplikácia § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2001 Z. z. nemala vzhľadom na vyššie opísané dôvody správnosti právneho posúdenia zisteného skutkového stavu vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Argumentom žalobcu by bolo možné prisvedčiť len v prípade, keby výška pokuty bola súčtom možných pokút podľa § 59 ods. 1 písm. e) a § 59 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z., čo sa v danom prípade nestalo. Preto krajský súd považoval v tomto ohľade rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie za zákonné.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia v medziach žalobných dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal.

II.

Odvolaie, vyjadrenie

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca dňa 15.08.2016 odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Bratislave, eventuálne sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, že Najvyšší súd SR zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho právneho názoru krajský súd nesprávne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť skutku, keď pri jej skúmaní vychádzal z toho, že elektrická požiarňa signalizácia mala zabezpečovať otvorenie dverí predstavujúcich únikový východ, zariadenia EPS, ktoré v prípade požiaru malo zabezpečiť otváranie únikového východu, pričom sa tento bez pokynu EPS neotvorí.

Toto tvrdenie súdu podľa názoru žalobcu však nevychádza zo skutočného ani zo zisteného stavu veci. EPS mala len signalizovať existenciu vzniknutého požiaru. Nemala a nemá ovládacie prvky na otváranie a zatváranie dverí. Toto tvrdenie súdu je v nesúlade s vyhláškou MV SR č. 726/2002 Z. z. z 13.12.2002.

Podľa názoru odvolateľa odôvodnenie súdu obsahuje ďalšie nepresné a nesprávne tvrdenie o tom, že žalobca pravidelne denne, ako aj cez víkendy nekontroloval akcieschopnosť zariadenia. Odvolateľ tvrdil, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu sa na str. 3 uvádza, že „neboli vykonávané denné

kontroly počas víkendov a sviatkov v mesiaci január 2013“. Ide o značný až násobný rozdiel v počte nevykonávaných kontrol podľa tvrdenia žalovaného, oproti tvrdeniu súdu, pričom počet nevykonaných kontrol a to, že sa nevykonávali v čase prítomnosti osôb v objekte, nepochybne má vplyv na posudzovanie spoločenskej nebezpečnosti konania žalobcu.

Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že druhostupňový správny orgán ako ani krajský súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadali s námietkami žalovaného ohľadom schválenej projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie, ktorá neobsahovala EPS.

Túto projektovú dokumentáciu schvaľoval aj žalovaný, resp. Hasičský a záchranný útvar hlavného mesta SR Bratislavy. Táto projektová dokumentácia neobsahovala EPS, preto v kolaudačnom konaní EPS nebola kolaudovaná.

Podľa názoru žalobcu žalovaný, rovnako ako prvostupňový správny orgán nedostatočne zistili a nesprávne vyhodnotili konanie žalobcu z hľadiska plnenia, resp. neplnenia povinností uvedených v § 14 ods. 5 a § 15 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 726/2002 Z. z. a s nedostatočným zistením a nesprávnym hodnotením sa stotožnil aj krajský súd.

Podľa jeho názoru je sporné, či pod pojmom trvalá obsluha v mieste umiestnenia je potrebné rozumieť človeka, ktorý je neustále v tesnej blízkosti ústredne alebo je to človek, ktorý sa tam pravidelne zdržiava.

Rozhodne neobstojí tvrdenie, že žalobca nezabezpečil na ohlasovňu požiarov prenos správ súvisiacich s privolaním a poskytnutím pomoci. Taký prípad sa nevyskytol a ani pripojený administratívny spis neobsahuje zmienku o takom prípade.

Ak by žalobca pripustil čisto teoreticky, čo inak nepripúšťa, že potom bolo potrebné pri rozhodovaní brať na zreteľ aj ust. § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky, podľa ktorého užívateľ EPS zabezpečuje náhradné opatrenia z hľadiska zabezpečenia požiarnej ochrany stavby, ak EPS nie je akcieschopná. Teda samotná vyhláška podľa jeho názoru pripúšťa možnosť „neakcieschopnosti“ EPS ako ju aplikované právne predpisy definujú. Avšak tým, že stavba nepotrebovala EPS, neboli potrebné iné opatrenia na zabezpečenia protipožiarnej ochrany. Okrem toho stavba mala plne funkčný hasiaci systém - zariadenia, ktoré malo svoj vlastný nezávislý indikátor požiaru, ktorý automaticky spúšťal hasiace zariadenia, čo správny orgán nevezal do úvahy.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec vrátil krajskému súdu na opätovné prejednanie, eventuálne sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, že odvolací súd zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 31.10.2016 uviedol, že má za to, že ako odvolací orgán sa dôsledne zaoberal jednotlivými námietkami žalobcu a konštatoval, že napadnuté rozhodnutie napĺňa skutkovú podstatu správneho deliktu, keďže požiarotechnické zariadenia - elektrická požiarňa signalizácia výrobcu Lites Liberec s ústredňou MHÚ 110 nemala zabezpečenú trvalú obsluhu v januári 2013 a právnická osoba nevykonávala denné kontroly počas víkendov a sviatkov v tomto mesiaci.

Žalobca síce správne uviedol, že v riešení protipožiarnej bezpečnosti stavby Nobelova 50, Bratislava nie je navrhnutá EPS a že ju prevádzkuje nad rámec požiadaviek projektovej dokumentácie, avšak predmetné zariadenie bolo nainštalované v čase rekonštrukcie a bolo predmetom aj kolaudačného konania v novembri 2012, čo vyplýva z potvrdenia o vykonaní ročnej kontroly elektrickej požiarnej signalizácie, vykonanej v dňoch 5. - 7.11.2012, pričom miestne zisťovanie kolaudačného konania prebehlo 15.11.2012 a kolaudačné rozhodnutie bolo vydané 29.11.2012.

Ako vyplýva z ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona, ak bola EPS inštalovaná a bola predmetom kolaudačného konania, tak musí byť prevádzkovaná v stavbe až do zmeny stavby, resp. nového konania

podľa stavebného zákona.

O spustení prevádzky protipožiarneho zariadenia - EPS svedčí aj vedená prevádzková kniha od 02.01.2013, kedy bola vykonaná prvá denná kontrola, a preto tvrdenie žalobcu, že EPS bola spustená do prevádzky až 01.02.2013 je irelevantné, keďže bolo zistené, že za deň spustenia EPS do prevádzky je považovaný deň vykonania prvej dennej kontroly.

Tvrdenie žalobcu, že EPS bola inštalovaná nad rámec projektovej dokumentácie je podľa názoru žalovaného irelevantné, keďže otvorenie únikového východu v prípade požiaru zabezpečuje inštalovaná EPS. Vyššie uvedenou skutočnosťou rozhodnutie napĺňa aj materiálnu podstatu správneho deliktu, čiže vykazuje určitú mieru spoločenskej nebezpečnosti tým, že v čase požiaru by mohol nefunkčný únikový východ zabrániť evakuácii osôb, čo by mohlo mať značné následky.

Žalovaný vyjadril názor, že ak je v objekte právnickej osoby nainštalované požiarnotechnické zariadenie (EPS) právnická osoba je povinná ho prevádzkovať v akcieschopnom stave, a teda zabezpečiť trvalú obsluhu v mieste umiestnenia ústredne, prípadne prenos signálu do iného miesta s trvalou obsluhou.

Žalovaný mal za to, že všetky námietky uvedené tak v žalobe voči rozhodnutiu žalovaného, ako aj v súdnej žalobe boli už dostatočne riešené v odvolacom konaní a žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti.

Zastával názor, že rozhodnutie o uložení pokuty, ako aj rozhodnutie o odvolaní boli vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku ochrany pred požiarom a navrhol žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

III.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolania bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 4/2014-54 zo dňa 01.06.2016, ktorým tento podľa ust. § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRHZ-BA-OPP-1114/2013 zo dňa 25.11.2013.

Z obsahu administratívneho spisu mal Najvyšší súd SR za preukázané, že v dňoch 09.04.2013, 10.04.2013, 18.04.2013 a 21.05.2013 bola u právnickej osoby Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, Bratislava v odštepnom závode Železnice Slovenskej republiky - Výskumný a vývojový ústav železníc Žilina, v objektoch Nobelova 50 a Dopravná 1, Bratislava vykonaná komplexná protipožiarňá kontrola zameraná na preverenie celkového stavu organizačného a technického zabezpečenia ochrany pred požiarom v kontrolovanom subjekte v objektoch, ktoré sa nachádzajú na území hlavného mesta SR Bratislavy. Zápisnica z nej bola prerokovaná s vedúcim odštepného závodu dňa 21.05.2013.

Komplexnou protipožiarňou ochranou bolo zistené závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti ochrany pred požiarom.

Bolo zistené, že ústredňa elektrickej požiarnej signalizácie výrobcu Lites Liberec s ústredňou MHU 110 zabezpečuje diaľkový prenos signálu o svojej činnosti a stave na pult centrálnej ochrany spoločnosti G4S Secure Solutions (SK), a.s.

Kontrolou bolo zistené, že kontrolovaný subjekt nezabezpečil v kontrolovanom objekte Nobelova 50, Bratislava trvalú obsluhu elektrickej požiarnej signalizácie v januári 2013.

Kontrolovaný subjekt sa do objektu na Nobelovej ulici č. 50, Bratislava presťahoval od 02.01.2013, kedy začal prevádzkovať protipožiarne zariadenie - EPS.

Ďalej bolo kontrolou záznamov prevádzkovej knihy EPS zistené, že neboli vykonávané denné kontroly počas víkendov (soboty, nedele) a sviatkov v mesiaci január 2013. Kontrolovaný subjekt počas vykonávania tejto kontroly na základe vyzvania orgánu vykonávajúceho štátny požiarly dozor predložil len „dokumentáciu diaľkového prenosu dát pre systém EPS“ od firmy G4S Secure Solutions (SK), a.s. od 01.04.2013, s ktorou má podpísanú zmluvu o ochranných bezpečnostných službách od 01.02.2013.

Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca nepredložil žiadny záznam z predmetného mesiaca január 2013, ktorý by svedčil o vykonávaní denných kontrol, resp. nebol predložený ani žiadny záznam z ústredne, ktorý by svedčil o ich vykonávaní touto ústredňou.

Prvostupňový správny orgán konštatoval porušenie povinností, ktoré vyplývajú z ust. § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. a žalobcovi uložil pokutu v sume 1 000,- eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 25.11.2013, č. KRHZ-BA-OPP-1114/2013 tak, že odvolanie bolo zamietnuté a vyššie citované prvostupňové rozhodnutie Hasičského a záchranného útvaru hlavného mesta SR Bratislavy bolo potvrdené.

Z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia vyplýva právny názor, že odvolací orgán preskúmal prvostupňové rozhodnutie, ktoré považoval za zákonné, námietky účastníka vyhodnotil ako neopodstatnené a výšku uloženej pokuty považoval za primeranú.

IV.

Právne predpisy, právne názory Najvyššieho súdu SR

Podľa § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. právnická osoba a fyzická osoba - podnikateľ na účely zabezpečenia podmienok na účinné zdoľávanie požiarov je povinná, ak tento zákon neustanovuje inak, obstarávať a inštalovať v objektoch, zariadeniach a priestoroch so zreteľom na nebezpečenstvo vzniku požiaru zariadenia na dodávku vody na hasenie požiarov, ďalšie hasiace látky, hasičskú techniku, vecné prostriedky ochrany pred požiarimi, inštalovať požiarne výťahy, evakuačné výťahy, technické vybavenie únikových ciest, prostriedky na vyhlásenie požiarneho poplachu, vhodné druhy požiarotechnických zariadení, prevádzkovať ich v akcieschopnom stave, zabezpečovať vykonávanie ich kontroly a údržby osobou s odbornou spôsobilosťou, ak tak ustanovuje tento zákon, viesť a uchovávať dokumentáciu o ich prevádzkovaní; vlastnosti a podmienky prevádzkovania zariadenia na dodávku vody na hasenie požiarov, hasičskej techniky, vecných prostriedkov ochrany pred požiarimi, požiarnych výťahov, evakuačných výťahov, technického vybavenia únikových ciest, prostriedkov na vyhlásenie požiarneho poplachu, požiarotechnických zariadení vrátane podmienok akcieschopnosti, obsah kontroly vrátane lehôt, rozsah údržby, spôsob vedenia dokumentácie o ich prevádzkovaní, vzory dokladov o údržbe a kontrole týchto zariadení ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 2 ods. 11 vyhlášky č. 726/2002 Z. z. ak ústredňa elektrickej požiarnej signalizácie nie je umiestnená v mieste trvalej obsluhy, spájací prvok medzi ústredňou elektrickej požiarnej signalizácie a miestom trvalej obsluhy musí zabezpečiť prenos signálu o činnosti a stavoch ústredne elektrickej požiarnej signalizácie [§ 3 ods. 1 písm. c)].

Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 726/2002 Z. z. užívateľ zabezpečuje trvalú obsluhu v mieste umiestnenia hlavnej ústredne alebo prenos signálu o stave tejto ústredne do miesta s trvalou obsluhou; z týchto miest

užívateľ zabezpečuje na ohlasovňu požiarov prenos správ súvisiacich s privolaním a poskytnutím pomoci.

Podľa § 15 ods. 2 vyhlášky č. 726/2002 Z. z. elektrická požiarne signalizácia sa kontroluje

- a) denne,
- b) mesačne,
- c) štvrt'ročne,
- d) ročne.

Podľa § 15 ods. 6 vyhlášky č. 726/2002 Z. z. stav elektrickej požiarnej signalizácie zistený kontrolou vykonanou podľa odseku 2 písm. a) až c) sa zaznamenáva do prevádzkovej knihy spolu s dátumom jej vykonania, menom, priezviskom a podpisom osoby, ktorá kontrolu vykonala. Ak vykonáva niektoré kontroly alebo ich časti ústredňa, za záznam možno považovať záznam z ústredne založený v prevádzkovej knihe.

Podľa § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2001 Z. z. okresné riaditeľstvo môže uložiť pokutu do 8298 eur právnickej osobe a fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá poruší povinnosť ustanovenú v tomto zákone tým, že neobstaráva a neinštaluje v objektoch, zariadeniach a v priestoroch so zreteľom na nebezpečenstvo vzniku požiaru požiarne vodovody, zariadenia na dodávku vody na hasenie požiarov, hasiace látky, hasičskú techniku, vecné prostriedky ochrany pred požiarom, neinštaluje požiarne výťahy, evakuačné výťahy, technické vybavenie únikových ciest, prostriedky na vyhlásenie požiarneho poplachu, vhodné druhy požiarotechnických zariadení, neprevádzkuje ich v akcieschopnom stave, nezabezpečuje vykonávanie ich kontroly a údržby osobou s odbornou spôsobilosťou, ak tak ustanovuje tento zákon, nevedie a neuchováva o ich prevádzkovaní dokumentáciu.

Podľa § 59 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. okresné riaditeľstvo môže uložiť pokutu do 16 596 eur právnickej osobe a fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá poruší povinnosť ustanovenú v tomto zákone tým, že nezabezpečí vykonávanie pravidelnej kontroly stavu požiarotechnických, technických a technologických zariadení, hasičskej techniky a vecných prostriedkov ochrany pred požiarom.

V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

Správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd preskúmal rozsudok prvostupňového súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s nimi Najvyšší súd SR stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

Je nesporné, že zákon č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarimi upravuje povinnosti fyzických ako aj právnických osôb - podnikateľov na účely predchádzania vzniku požiarov. Ustanovenie § 5 citovaného zákona upravuje povinnosti právnických osôb a fyzických osôb - podnikateľov na účely zabezpečenia podmienok na účinné zdoľávanie požiarov.

Podľa ust. § 73 citovaného zákona na rozhodovanie podľa § 25 ods. 1 písm. c), d), § 44 ods. 2, § 45 ods. 1, § 46 písm. d) a § 47 tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa ust. § 3 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať splnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné doklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolania ako aj žalobných dôvodov dospel k záveru, že správne orgány v danom prípade postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem a v súlade so zákonom si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia. V konaní pokračovali v aktívnej súčinnosti so žalobcom a vo veci sa nedopustili takej vady, ktorá by mala podstatný vplyv na nezákonnosť rozhodnutia.

V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zákona o ochrane pred požiarimi postupuje podľa ustanovení správneho poriadku a vzhľadom na nedostatok špeciálnej úpravy pri administratívnom trestaní pri posudzovaní správneho deliktu a rozhodovaní o ňom, ako aj pri ukladaní sankcie je povinný postupovať „analogie legis“ podľa ustanovení obsahujúcich trestnoprávnu úpravu.

Uvedený právny záver vyplýva aj zo znenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keď v čl. 6 ods. 1 veta prvá uvádza: „akékoľvek trestné obvinenie“, z ktorej skutočnosti, ako i ustálenej judikatúry podľa názoru najvyššieho súdu vyplýva nevyhnutnosť poskytnúť primerané záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a v Trestnom poriadku, nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívna zodpovednosť.

Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu taktiež vyplýva, že z uvedených hľadísk je potrebné vychádzať aj pri vymedzení a konkretizácii skutku, za ktorý správny orgán účastníka konania sankcionuje, teda výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať bližšiu špecifikáciu deliktu, za aké konanie je subjekt postihnutý.

V odvolaní žalobca namieta najmä, že krajský súd nesprávne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť skutku, keď podľa jeho názoru konanie žalobcu nenaplnia objekt a objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu. Uviedol, že EPS nie je v stavbe navrhnutá, to znamená, že podľa jeho názoru, stavba nemusí byť ňou vybavená. Ďalej namieta skutočnosť, že neexistuje žiadne rozhodnutie orgánu v štátnej správy, či povinnosť uložená zákonom, ktorá by stanovovala presný čas, že kedy sa má začať prevádzkovanie nainštalovanej EPS. Má za to, že jeho konanie neobsahuje žiadnu mieru spoločenskej nebezpečnosti, a preto predmetné rozhodnutie považoval za nezákonné.

Najvyšší súd SR uvádza, že s uvedenými námietkami nie je možné súhlasiť. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, odvolací súd považoval jednoznačne za preukázané, že prvostupňový správny orgán dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého je možné konštatovať, že konanie žalobcu naplnia skutkovú podstatu správneho deliktu podľa ust. zákona č. 314/2001 Z. z.

V danom prípade bolo nesporne zistené, že protipožiarno-technické zariadenie - elektrická požiarne signalizácia výrobcu Lites Liberec s ústredňou MHÚ 110 nemala v mesiaci január 2013 zabezpečenú trvalú obsluhu a žalobca nevykonával denné kontroly počas víkendov a sviatkov.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolané konanie, či opomenutie.

K námietke žalobcu, že v riešení protipožiarnnej bezpečnosti predmetná stavba, nachádzajúca sa na ulici Nobelova 50 v Bratislave, nemá navrhnutú elektrickú požiarne signalizáciu a že ju prevádzkuje nad rámec projektovej dokumentácie, odvolací súd uvádza, že s touto nie je možné sa stotožniť a túto námietku považoval za právne irelevantnú.

V danom prípade predmetné zariadenie bolo v predmetnej budove nainštalované v čase jej rekonštrukcie a bolo predmetom kolaudačného konania, ktoré sa uskutočnilo 15.11.2012.

O spustení prevádzky požiarne-technického zariadenia - elektrickej požiarnej signalizácie svedčí aj vedená prevádzková kniha od 02.01.2013, keď bola vykonaná jej prvá denná kontrola.

Z tohto dôvodu nie je možné súhlasiť s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, nakoľko povinnosť právnickej osoby pri prevádzkovaní požiarne-technických zariadení zabezpečovať ich v akcie schopnom stave, zabezpečovať vykonávanie ich kontroly a údržby, ustanovuje tak zákon o ochrane pred požiarom, ako aj vyhláška MV SR č. 726/2002 Z. z., ktorých ustanovenia žalobca nesporne porušil.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozsudku, pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nakoľko došlo k súbehu správnych deliktov zo strany žalobcu, bolo potrebné v danej veci aplikovať v súlade so zákonom absorpcnú zásadu.

Jej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (teda prísnejší trest pohlcuje miernejší). Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté len trestom určeným pre najt'azší z nich, čo pri rovnakých sadzbách pokút znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov (závažnosť pritom treba posudzovať predovšetkým s ohľadom na charakter individuálneho

objektu deliktu, čiže záujem, proti ktorému delikt smeruje a ku ktorému je ochrana právnym predpisom určená).

V danom prípade teda v súlade s touto zásadou bolo potrebné uložiť sankciu iba podľa ust. § 59 ods. 2 zákona č. 314/2001 Z. z., podľa ktorého môže správny orgán uložiť sankciu do výšky 16 596,- eur. V danom prípade uložil správny orgán sankciu vo výške 1 000,- eur, teda na dolnej hranici sadzby, čo odvolací súd vzhľadom k vymedzenému skutku považoval za primerané.

Je pravda, že v záhlaví rozhodnutia zo dňa 30.09.2013 je uvedené ust. § 59 ods. 1 písm. e) citovaného zákona, avšak toto pochybenie správneho orgánu nemohlo spôsobiť vecnú nesprávnosť napádaného rozhodnutia ani jeho zrušenie a z toho dôvodu by vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemohlo privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie. Vzhľadom na toto pochybenie je však na strane druhej nesporné, že o súbehu správnych deliktov bolo rozhodnuté správnymi orgánmi v súlade s analógiou legis.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v konaní pred správnym súdom. Keďže odvolací súd zistil, že odvolanie neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP potvrdil.

Pre úplnosť je ešte potrebné uviesť, že preskúvaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý bol vyhlásený 01.06.2016, teda za účinnosti OSP, obsahoval nesprávne poučenie o možnosti podať „kasačnú sťažnosť“.

Vzhľadom k tomu, že zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok nadobudol účinnosť od 01.07.2016, nemohol v čase vyhlásenia rozsudku prvostupňový súd aplikovať ešte neúčinný právny predpis a účastníkov mal správne poučiť o možnosti podať v danej veci odvolanie podľa ust. § 156 ods. 1 OSP. Vyhláseným rozhodnutím, a teda i poučením bol prvostupňový súd v zmysle ust. § 156 ods. 4 OSP viazaný, preto nemohol do písomného vyhotovenia rozsudku zo dňa 01.06.2017 uviesť poučenie o možnosti podať kasačnú sťažnosť.

V tejto veci odvolací súd postupoval podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, a teda potom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 OSP tak, že žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.